

TITUL YOUNG ARCHITECT AWARD 2016 Cena CEGRA

HAYDARPAŞA: PERFORMANCE SPACE

Autor: Bc. Michaela Benešová

Škola: Accademia di Architettura di Mendrisio, USI (Švýcarsko)

Ateliér: Atelier Aires Mateus

Lokalizace: kolejíště bývalého vlakového nádraží Haydarpaşa, Istanbul, Turecko

Zdůvodnění poroty:

Silná, jednoduchá a svobodná forma jako odpověď na hledání podstaty divadla. Připojená úvaha dokládá mnohohrstevnatost a usilovnost tohoto hledání, které naplňuje zadání soutěžní přehlídky. Návrh byl porotou vybrán jako hold skvěle zvládnuté vskutku smělé archetypální architektonické formě.

Anotace:

"V mém obraze světa má své místo velký vnějšek a stejně tak veliké nitro. A mezi těmito dvěma póly podle mě stojí člověk, který se obrací k jednomu, hned zase k druhému." Carl G. Jung

Divadlo nemůže být pouhým snem, stejně jako nemůže zobrazovat pouhou realitu. Musí oscilovat mezi nimi. Mezi SNEM a SKUTEČNOSTÍ, ABSTRAKTNÍM a KONKRÉTNÍM, INTROVERTNÍM a EXTROVERTNÍM, LEHKOSTÍ a TÍŽÍ, DUŠÍ a TĚLEM, NEBEM a ZEMÍ. Je to metafora - jednoduché gesto obsahující mnoho významů. Clear Ideas René Magritta; topografie reprezentující Jungovu koncepci světa (podobně jako ji chápe islámská filozofie). Oblouk mezi nebem a zemí; matematická funkce – jako ideální řez hlediště. Volná forma, absence specifických prvků a formální řeči. Svoboda jako nedílná součást jakéhokoliv druhu umění.

CENA ARCHITEKTA JOSEFA HLÁVKY

Cena veřejnosti (hlasování na portále www.yaa.cz)

PRÁCE S FRAGMENTY

Autor: MgA. Ing. arch. Dita Mrázková

Škola: AVU v Praze

Ateliér: Ateliér architektonické tvorby

Lokalizace: pohoří Chřibý

Zdůvodnění poroty:

Návrh vytváří novodobou poutní cestu soudobými relikty poznamenanou krajinou. Relikty, které mohou být a budou zapomenuty. Minimální řečí bylo dosaženo maximálního účinku, jdoucího až na samou podstatu architektonického prostoru.

Anotace:

Reinterpretace dochovaných fragmentů rozestavěné čs. dálnice, největšího stavebního projektu své doby. V pohoří Chřibý, rozeseť po tamní krajině, se nachází 21 objektů nedokončené dopravní infrastruktury, jež jsou dokladem určité doby, příběhu a idejí a jež by měly být součástí naší kulturní krajiny. Fragmenty minulosti novými očima. Dialog. Dotvoření. Série objektů je doplněna sedmi novými zastaveními; jejich umístění i dimenze vychází z plánů dálničních staveb, které už na trase postaveny nebyly. Provedení je metaforou rozestavěnosti a nedokončenosti; plnost a tíže dochovaných fragmentů je vyvažována prázdnotou a lehkostí nových. Zastavení jsou znaky v krajině, jež můžete objevit a skrze ně objevit i zamýšlenou trasu. Procesem objevování sílí příběh.

CENA REKTORA ČVUT za školní práci

KÓD V ARCHITEKTUŘE

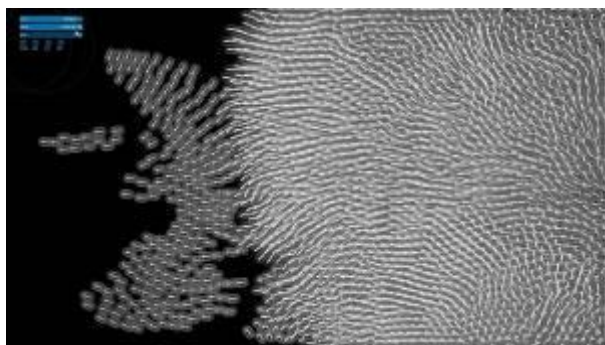
Autor: Jakub Trčka

Škola: FUA TU v Liberci

Ateliér: Prostor S

Zdůvodnění poroty:

Projekt je představou inteligentní architektury reagující na uživatele. Právě schopnost interakce architektury patří mezi nejzajímavější a nejprogresivnější směry současné architektury. Porota rovněž ocenila zpracování celé práce doplněné [videosekvencí](#). Studentská práce, naznačující možnou cestu, kam se může vypravit digitální myšlení v architektuře.

Anotace:

Zkusme si představit okolní architekturu jako seskupení konečného počtu částic, které mají určité vlastnosti, například: jsou schopny se v určitou chvíli rozestoupit a vytvořit koridor, a poté se zase uzavřít, nebo jsou schopny se v určitý moment rozsvítit a prostor osvětlit, či zvětšit svou velikost a v daném momentu strukturu stavby zpevnit. Díky tomuto mechanismu by se v budoucnu mohla architektura v prostoru transformovat v závislosti na jejím „uživateli“. Na první pohled se toto jeví jako velmi daleká budoucnost, ovšem to, že jsme schopni takovouto realitu uvažovat, je již první krok k tomu, přiblížit se k jejímu uskutečnění. Dalším velmi důležitým krokem je „vizualizace“ neboli virtuální vykreslení této „snové reality“, což bylo mým cílem v této práci. Celý výstup jsem tedy zaměřil na vytvoření takového kódu, aby se vizuálně co nejvíce podobal tomu, co jsem popsal výše. Výsledkem je tedy vizualizace kódu, který jsem v průběhu semestru tvořil za pomoci několika open-source knihoven. Celý můj program jsem pak následně sestavil v programu Processing. Významem „kódu v architektuře“ by mělo být nekonvenční zachycení schematického „půdorysu“ v architektonickém slova smyslu, buďto v rámci urbanismu či samostatných objektů, a následně utvářet za pomoci tohoto principu smysluplnější architektonická seskupení ve vzájemné a dokonalejší návaznosti s využitím počítače jako „tvůrce“ plánu. Cílem mého projektu bylo uplatnění code of nature v prostorové a interaktivní formě. Prakticky jde o netradiční přístup k vytváření prostoru, který v sobě zahrnuje několik fyzikálních modelů, které je možné vzájemně kombinovat, a jejich vliv se propisuje do částic umístěných v prostoru, které jsou těmito fyzikálními vlivy neustále narušovány, čímž pádem dochází k nekonečnému cyklu obměn vytvořeného prostoru.

CENA REKTORA TUL za školní práci

PROGRAMOVATELNÁ HMOTA | PROGRAMMABLE MATTER

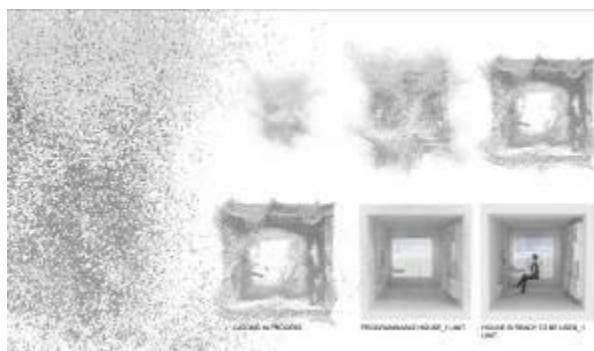
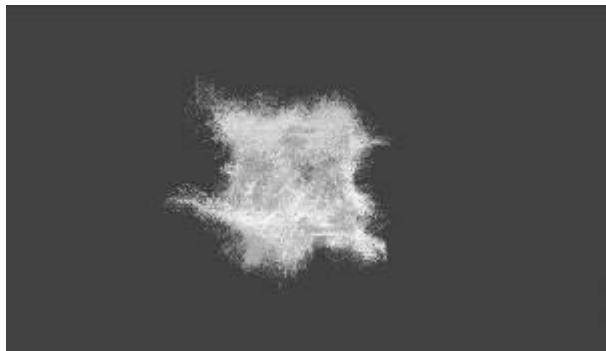
Autor: Monika Rafajová

Škola: FA ČVUT v Praze

Ateliér: Ateliér experimentální | Florián | FLOW

Zdůvodnění poroty:

Návrh se opírá o nové možnosti v oboru nanotechnologií a biotechnologií a představuje tak jednu z progresivních cest současné architektury. Návrh je neobyčejně inspirativní a otvírá řadu otázek z oblasti techniky, architektury, ekologie a filozofie. Toto pojetí architektury nám v budoucnu zřejmě umožní nepřepřevážet objemy, ale pouze energie pro jejich zhmotnění. Porota oceňuje experimentální polohu práce a její prezentaci doplněnou edukativním [videem](#).

Anotace:

Představte si tisíce malých stavebních bloků, které autonomně vytváří jakýkoli tvar, který chcete; to je myšlenka Programovatelné Hmoty: Hmoty, která je schopna měnit své fyzikální vlastnosti (tvar, tuhost, barvu) podle pokynů uživatele. Systémy programovatelné hmoty by mohly mít v reálném světě několik výhod: objekty mohou být sestaveny nebo opraveny „za pochodu“ a stejně dekonstruovány nebo recyklovány do nových objektů, jakmile již nejsou potřebné. Otevírají se nám tak nové možnosti pro rychlé prototypy, výzkum, udržitelné technologie a evoluční návrhy. V mém projektu jsem se snažila vysvětlit tvarovou variabilitu s cílem rozvíjet různé moduly, z nichž se mohou stavět samostatně rekonfigurovatelné struktury. Programovatelná hmota reaguje na životní cyklus a základní potřeby člověka.

Účel práce:

Školní ateliérový projekt na téma „Robotické stavební systémy, nanotechnologie“.

CENA ČASOPISU MODERNÍ OBEC za přínos k posílení pospolitosti obyvatel daného sídla

KAPLNKA VZKRIESENIA

Autor: Samuel Netočný

Zdůvodnění poroty:

Prostor drobné kapličky je formován rytmickou hrou základních architektonických prvků, světlem a stínem a právě tato blízkost abstraktního, obecného spolu se svébytností a přesvědčivostí stavby jako celku naznačuje blízkost k tématu „Architektura mimo čas“. Do výborné realizace dovedený návrh je skvělým příslibem a příkladem nejmladší generace.

Anotace:

Ekumenická kaplnka, ktorá má vôľu spájať kresťanské spoločenstvá v Poprade a jeho okolí. Stojí na kopci Krížová nad Popradom s krásnym výhľadom na Tatry. Vedie k nej nová krížová cesta.

CENA ČASOPISU ARCHITECT+ za inovativní a citlivý přístup k řešení

ABSOLUTNÍ ABSENCE

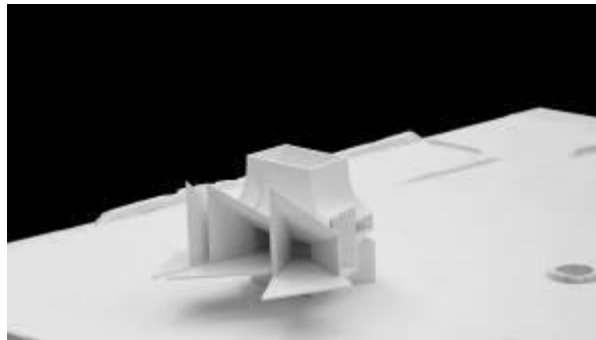
Autor: Norbert Obršál

Škola: FA VUT v Brně

Ateliér: ateliér prostorové tvorby

Zdůvodnění poroty:

Návrh stojí v opozici k současnému světu technologií. Architekturu chápe archetypálně a autonomně bez potřeby dalšího vylepšování moderními technologiemi. Návrh je ve své podstatě manifestem autorova morálního postoje k architektuře. V důsledném uplatnění tohoto principu v navržené stavbě spočívá nejsilnější moment celého návrhu.

Anotace:

Technologie radikálně ovlivňují způsob života ve všech směrech. Domy prorůstají čidly a senzory. Jsme sociálně i pracovně závislí na internetu. Být offline a oproštění se od technologií se stává novým luxusem. Nejsilnější stránkou ruiny anenského dvora v bývalém zakázaném pásmu železné opony je prázdno - absence. Každé místo je unikátní svým světlem. Místo definované samo sebou - absolutus. Světlo tvoří místní čas. Je zde navržena věž, která svým tvarem formuje vnitřní prostor dle světla. Jednotlivé okenní výklenky jsou navrženy pro určitou činnost. Návštěvník činnost vykonává, když do výklenku dopadá světlo. Každá činnost má svůj nezvratitelný začátek i konec. Maximální koncentrace. Návrat k opravdovosti. Cyklus. Absolutní absence je rituál, jehož sekvence činností je podřízena světlu.

CENA ČASOPISU ERA21

za kvalitní prezentaci zvolené architektonické myšlenky, nikoliv v efektní grafické podobě, ale ve smyslu sdělnosti, přesvědčivosti a srozumitelnosti odborné i laické veřejnosti

AUTENTICKÉ MĚSTO

Autor: Bc. Vojtěch Tecl

Škola: VŠUP v Praze

Ateliér: Architektura 2

Lokalizace: Praha

Zdůvodnění poroty:

Projekt by se dal považovat za antitezi k současnému pojetí městského prostoru. Dívá se na město ne jako na „prostory budov“ doplněné o „veřejné prostory“, ale jako jeden komplexní organismus propojený sítí komunikací. Jeho vnímání a chápání města je inspirativní a je návodem na změnu kvality života v historickém městě bez zbytečných stavebních zásahů. Návrh je zdviženým prstem proti současnému chápání historické kompaktní zástavby.

„Staré město je dnes velmi přelidněné a jeho historický charakter je ztracen. Město musí být znovu oživeno a jeho historický charakter musí být znovu objeven.“

Mapa 1: Vztahy mezi starým městem a novou zástavbou. Mapa 2: Vztahy mezi starým městem a novou zástavbou.

Anotace:

Zadáním práce byla reakce na vztah nově vznikající budovy UMPRUM a zbytku města. Zabýval jsem se tím, co je autentickým životem v centru Prahy. Staré Město je vnímáno jako centrum a mělo by jím být. Problém je, že se tak nechová. Centrum беру jako prostor, kde existují všichni. Vrstevnatost Starého Města, jeho logika, má pro takové fungování místo. Chci se zabývat tím, co je. Parter uspokojující jen jednu z celého spektra skupin lidí nestačí. Ale stále jsou tu jiná patra, sklepy a podkroví. Představuji si Staré Město protkané sítí ulic a průchodů nezávislých na jednom podlaží. Místa, kam se dostávají ti, co o nich vědí, místa, která motivují a jsou motivována městem. Autentický život Prahy uprostřed toho turistického.